

DE EERSTE BRIEF VAN DEN APOSTEL PAULUS AAN DE THESSALONICENZEN.

1

Schrijver en adres.

- 1 Paulus en Silvanus en Timothéüs
aan de gemeente der Thessalonicenzen,
welke is in God den Vader
en den Heere Jezus Christus:
genade zij u
en vrede van God onzen Vader
en den Heere Jezus Christus.

Dankzegging voor de gemeente.

- 2 Wij danken God altijd over u allen,
uwer gedachtig zijnde in onze gebeden;
3 zonder ophouden gedenkende het werk uws geloofs,
en den arbeid der liefde
en de verdraagzaamheid der hoop
op onzen Heere Jezus Christus,
voor onzen God en Vader;
4 wetende, geliefde broeders,
uwe verkiezing van God.
5 Want ons Evangelie is onder u niet alleen in woorden geweest,
maar ook in kracht,
en in den Heiligen Geest,
en in vele verzekerdheid,
gelijk gij weet hoedanigen wij onder u geweest zijn
om uwentwil.
6 En gij zijt onze navolgers geworden
en des Heeren,
het woord aangenomen hebbende in vele verdrukking,
met blijdschap des Heiligen Geestes,
7 alzoo dat gij voorbeelden geworden zijt
allen den geloovigen in Macedonië en Achaje.
8 Want van u is het Woord des HEEREN ruchtbaar geworden,
niet alleen in Macedonië en Achaje,
maar ook in alle plaatsen is uw geloof,
dat *gij* op God *hebt*, uitgegaan,
zoodat wij niet van noode hebben iets *daarvan* te spreken.
9 Want zijzelven verkondigen van ons,
hoedanigen ingang wij tot u hebben,
en hoe gij tot God bekeerd zijt van de afgoden,
om den levenden en waarachtigen God te dienen,
10 en Zijnen Zoon uit de hemelen te verwachten,
Denwelke Hij uit de dooden opgewekt heeft,
namelijk Jezus,
Die ons verlost van den toekomenden toorn.

2

Paulus' verblijf onder de Thessalonicenzen.

- 1 Want gij weet zelve,
broeders,
onzen ingang tot u,

2 dat die niet ijdel is geweest;
maar hoewel wij te voren geleden hadden
en ook ons smaadheid aangedaan was,
gelijk gij weet,
te Filippi,
zoo hebben wij *nochtans* vrijmoedigheid gebruikt in onzen God,
om het Evangelie Gods tot u te spreken in veel strijd.

3 Want onze vermaning is niet geweest uit verleiding,
noch uit onreinigheid,
noch met bedrog;

4 maar gelijk wij van God beproefd zijn geweest,
dat ons het Evangelie zoude toebetrouwd worden,
alzóó spreken wij,
niet als menschen behagende,
maar Gode,
Die onze harten beproeft.

5 Want wij hebben nooit met pluimstrijkende woorden omgegaan,
gelijk gij weet,
noch met *eenig* bedeksel van gierigheid,
God is getuige;

6 noch zoekende eer uit menschen,
noch van u
noch van anderen;

7 hoewel wij *u* tot last konden zijn als Christus' Apostelen;
maar wij zijn vriendelijk geweest in het midden van u,
gelijk een voedster hare kinderen koestert,

8 alzóó wij,
tot u zeer genegen zijnde,
hebben u gaarne willen mededeelen
niet alleen het Evangelie Gods,
maar ook onze eigene zielen,
daarom omdat gij ons lief geworden waart.

9 Want gij gedenkt,
broeders,
onzen arbeid
en moeite;
want nacht en dag werkende,
opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn,
hebben wij het Evangelie Gods onder u gepredikt.

10 Gij zijt getuigen
en God,
hoe heiliglijk
en rechtvaardiglijk
en onberispelijk wij u,
die gelooft,
geweest zijn;

11 gelijk gij weet,
hoe wij een iegelijk van u,
als een vader zijne kinderen,
vermaanden
en vertroostten,

12 en betuigden,
dat gij zoudt wandelen
waardiglijk Gode,
Die u roept tot Zijn Koninkrijk
en heerlijkheid.

De houding der gemeente:

- 13 Daarom danken wij ook God
 zonder ophouden,
 dat, als gij het woord der prediking Gods
 van ons ontvangen hebt,
 gij dat aangenomen hebt
 niet *als* der menschen woord,
 maar (gelijk het waarlijk is) *als* Gods woord,
 dat ook werkt in u,
 die gelooft.
- 14 Want gij,
 broeders,
 zijt navolgers geworden der gemeenten Gods,
 die in Judéa zijn in Christus Jezus;
 dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt
 van uwe eigene medeburgers,
 gelijk als zij van de Joden;
- 15 welke ook gedood hebben den Heere Jezus
 en hunne eigene Profeten,
 en ons hebben vervolgd,
 en Gode niet behagen,
 en allen menschen tegen zijn,
- 16 en ons verhinderen te spreken tot de heidenen,
 dat zij zalig mochten worden;
 opdat zij altijd hunne zonden vervullen zouden.
 En de toorn is over hen gekomen
 tot het einde.

Paulus' komst verijdeld. Daarom Timothéüs gezonden.

- 17 Maar wij,
 broeders,
 van u beroofd geweest zijnde voor een kleine wijle tijds,
 naar het aangezicht,
 niet naar het hart,
 hebben ons te overvloediger benaarstigd om uw aangezicht te zien,
 met groote begeerte.
- 18 Daarom hebben wij tot u willen komen
 (immers ik Paulus) een maal en andermaal,
 maar de satan heeft *het* ons belet.
- 19 Want welke is onze hoop
 of blijdschap
 of kroon des roems?
 Zijt gij die ook niet,
 voor onzen Heeren Jezus Christus
 in Zijne toekomst?
- 20 Want gij zijt onze heerlijkheid
 en blijdschap.

3

- 1 Daarom *deze begeerte* niet langer kunnende verdragen,
 hebben wij gaarne te Athene willen alléén gelaten worden,
- 2 en hebben gezonden Timotheüs,
 onzen broeder,
 en Gods dienaar,
 en onzen medearbeider in het Evangelie van Christus,
 om u te versterken
 en u te vermanen aangaande uw geloof,

- 3 opdat niemand bewogen worde in deze verdrukkingen;
want gij weet zelve,
dat wij hiertoe gesteld zijn.
- 4 Want ook toen wij bij u waren,
voorzeiden wij u,
dat wij zouden verdrukt worden,
gelijk ook geschied is,
en gij weet het.
- 5 Daarom ook *deze begeerte* niet langer kunnende verdragen,
heb ik *hem* gezonden om uw geloof te verstaan,
of niet misschien de verzoeker u zoude verzocht hebben
en onze arbeid ijdel zoude wezen.
- 6 Maar als Timothéüs nu van ulieden tot ons gekomen was,
en ons de goede boodschap gebracht had
van uw geloof
en liefde;
en dat gij altijd goede gedachtenis van ons hebt,
zeer begeerig zijnde om ons te zien,
gelijk wij ook om ulieden:
- 7 zoo zijn wij daarom,
broeders,
over u in al onze verdrukking
en nood vertroost geworden
door uw geloof;
- 8 want nu leven wij,
indien gij *vaststaat* in den Heere.
- 9 Want wat dankzegging kunnen wij Gode tot vergelding wedergeven voor u,
vanwege al de blijdschap,
waarmede wij ons om uwentwil verblijden
voor onzen God,
- 10 nacht en dag zeer overvloediglijk biddende
om uw aangezicht te mogen zien,
en te volmaken hetgeen aan uw geloof ontbreekt.

Paulus' bede voor de gemeente:

- 11 Doch onze God en Vader zelf
en onze Heer Jezus Christus
richte onzen weg tot u.
- 12 En de Heere vermeerdere u
en make *u* overvloedig in de liefde
jegens elkander
en jegens allen,
gelijk wij ook zijn jegens u;
- 13 opdat Hij uwe harten versterke
om onberispelijk te zijn in heiligmaking
voor onzen God en Vader,
in de toekomst onzes Heeren Jezus Christus
met alle Zijne heiligen.

4

Vermaning tot Christelijken levenswandel.

- 1 Voorts dan,
broeders,
wij bidden
en vermanen u in den Heere Jezus,
gelijk gij van ons ontvangen hebt,
hoe gij moet wandelen

- en Gode behagen,
dat gij *daarin* meer overvloedig wordt.
- 2 Want gij weet wat bevelen wij u gegeven hebben
door den Heere Jezus.
- 3 Want dit is de wil Gods,
uwe heiligmaking:
dat gij u onthoudt van alle hoererij,
- 4 dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten
in heiligmaking
en eere,
- 5 niet in *kwade* beweging der begeerlijkheid,
gelijk als de heidenen,
die God niet kennen.
- 6 Dat niemand zijnen broeder vertrede
noch bedriege
in *zijne* handeling;
want de HEERE is een wreker over dit alles,
gelijk wij u ook te voren gezegd
en betuigd hebben.
- 7 Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid,
maar tot heiligmaking.
- 8 Zoo dan wie *dit* verwerpt,
die verwerpt geen mensch,
maar God,
Die ook Zijnen Heiligen Geest in ons heeft gegeven.
- 9 Van de broederlijke liefde nu hebt gij niet van noode,
dat ik u schrijve,
want gijzelve zijt van God geleerd
om elkander lief te hebben.
- 10 Want gij doet ook hetzelfde aan alle de broederen,
die in geheel Macedonië zijn.
Maar wij vermanen u,
broeders,
dat gij meer overvloedig wordt,
- 11 en dat gij u benaastigt stil te zijn
en uwe eigene dingen te doen
en te werken met uwe eigene handen,
gelijk wij u bevolen hebben;
- 12 opdat gij eerlijk wandelt bij degenen,
die buiten zijn,
en geen ding van noode hebt.

Levenden en ontslapenen bij Christus' komst.

- 13 Doch,
broeders,
ik wil niet,
dat gij onwetende zijt van degenen,
die ontslapen zijn,
opdat gij niet bedroefd zijt
gelijk als de anderen,
die geene hoop hebben.
- 14 Want indien wij gelooven,
dat Jezus gestorven is
en opgestaan,
alzóó zal ook God degenen,
die ontslapen zijn,
in Jezus *weder*brenge met Hem.
- 15 Want dat zeggen wij u

- door het woord des Heeren,
dat wij,
die levend overblijven zullen
tot de toekomst des Heeren,
niet zullen vóórkomen degenen,
die ontslapen zijn.
- 16 Want de Heere Zelf zal met een geroep,
met de stem des Aartsengels
en met de bazuin Gods,
nederdalen van den hemel,
en die in Christus gestorven zijn,
zullen eerst opstaan;
- 17 daarna wij,
die levend overgebleven zijn,
zullen te zamen met hen opgenomen worden
in de wolken
den Heere tegemoet
in de lucht,
en alzoo zullen wij altijd met den Heere wezen.
- 18 Zoo dan vertroost elkander
met deze woorden.

5

De dag van des Heeren toekomst.

- 1 Maar van de tijden
en de gelegenheden,
broeders,
hebt gij niet van noode,
dat men u schrijve.
- 2 Want gij weet zelve zeer wel,
dat de dag des Heeren alzóó zal komen
gelijk een dief in den nacht.
- 3 Want wanneer zij zullen zeggen:
"Het is vrede
en zonder gevaar",
dan zal een haastig verderf hen overkomen,
gelijk de barensood eener bevruchte *vrouw*,
en zij zullen het geenszins ontvlieden.
- 4 Maar gij,
broeders,
gij zijt niet in duisternis,
dat u die dag als een dief zou bevangen.
- 5 Gij zijt allen kinderen des lichts
en kinderen des dags,
wij zijn niet des nachts
noch der duisternis.
- 6 Zoo laat ons dan niet slapen
gelijk als de anderen,
maar laat ons waken
en nuchteren zijn.
- 7 Want die slapen,
slapen des nachts,
en die dronken zijn,
zijn des nachts dronken.
- 8 Maar wij,
die des dags zijn,
laat ons nuchteren zijn,

aangedaan hebbende
het borstwapen des geloofs
en der liefde,
en *tot* een helm

de hoop der zaligheid.

- 9 Want God heeft ons niet gesteld tot toorn,
maar tot verkrijging der zaligheid
door onzen Heere Jezus Christus,
10 Die voor ons gestorven is,
opdat wij,
hetzij dat wij waken,
hetzij dat wij slapen,
te zamen met hem leven zouden.
11 Daarom vermaant elkander
en sticht de één den ander,
gelijk gij ook doet.

Vermaningen.

- 12 En wij bidden u,
broeders,
erkent degenen,
die onder u arbeiden
en uwe voorstanders zijn
in den Heere
en u vermanen,
13 en acht hen zeer veel in liefde
om huns werks wil.
Zijt vreedzaam onder elkander.
14 En wij bidden u,
broeders,
vermaant de ongeregelden,
 vertroost de kleinmoedigen,
ondersteunt de zwakken,
zijt lankmoedig jegens allen.
15 Ziet dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde,
maar jaagt allen tijd het goede na,
zoo jegens elkander
als jegens allen.
16 Verblijdt u te allen tijde.
17 Bidt zonder ophouden.
18 Dankt *God* in alles;
want dit is de wil Gods in Christus Jezus over u.
19 Bluscht den Geest niet uit.
20 Veracht de Profetiën niet.
21 Beproeft alle dingen:
behoudt het goede.
22 Onthoudt u van allen schijn des kwaads.

Zegenwensch en groet.

- 23 En de God des vredes Zelf heilige u
geheel en al,
en uw geheel oprechte geest
en ziel
en lichaam
worde onberispelijk bewaard
in de toekomst onzes Heeren Jezus Christus.
24 Hij,
Die u roept,

- is getrouw,
Die het ook doen zal.
- 25 Broeders,
bidt voor ons.
- 26 Groet alle de broeders
met eenen heiligen kus.
- 27 Ik bezweer ulieden bij de Heere,
dat deze zendbrief allen den heiligen broederen gelezen worde.
- 28 De genade onzes Heeren Jezus Christus zij met ulieden.
Amen.